

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

Mål nr

meddelad i Stockholm den 9 maj 2003

T 2982-01

KLAGANDE

Mast-Jägermeister Aktiengesellschaft, 7-15 Jägermeisterstrasse,
DE-38302 WOLFENBÜTTEL, Tyskland

Ombud: advokaten P. H.

MOTPART

V & S Vin & Sprit Aktiebolag, 556015-0178, 117 97 STOCKHOLM

Ombud: jur. kand. K.-F. B. och jur. kand. J. B.

SAKEN

Varumärkesintrång

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Svea hovrätt, avd. 2, dom den 6 juli 2001 i mål T 799-99

Hovrättens dom

se Bilaga

DOMSLUT

Med ändring av hovrättens dom i själva saken förklarar Högsta domstolen att användningen av kännetecknet Jägarbrännvin utgör intrång i rätten till varumärkena Jägermeister och Jäger.

Det åligger tingsrätten att efter målets återupptagande pröva frågan om skyldighet för part att utge ersättning för motparts rättegångskostnader i Högsta domstolen.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Mast-Jägermeister Aktiengesellschaft (MAST) har yrkat att Högsta domstolen skall bifalla dess talan.

V & S Vin & Sprit Aktiebolag (V & S) har bestritt ändring.

MAST har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Högsta domstolen.

DOMSKÄL

Frågan i målet är om V & S:s användning av kännetecknet Jägarbrännvin utgör intrång i rätten till varumärkena Jäger och Jägermeister.

Varumärkena Jäger och Jägermeister är registrerade i varuklasserna 32 och 33,

dvs. för öl och alkoholhaltiga drycker. Genom registreringen har MAST förvärvat ensamrätt till varumärkena såsom särskilda kännetecken för öl och alkoholhaltiga drycker. MAST saluför i sin näringsverksamhet en spritdryck under benämningen Jägermeister.

V & S lanserade sommaren 1997 en spritdryck under beteckningen Jägerbrännvin.

Rätten till ett varumärke innebär enligt 4 § första stycket varumärkeslagen (1960:644) att annan än innehavaren inte får i näringsverksamhet använda ett därmed förväxlingsbart kännetecken för sina varor, vare sig på varan eller dess förpackning, i reklam eller affärshandling eller på annat sätt, däri inbegripet också muntlig användning.

Enligt 6 § första stycket varumärkeslagen anses kännetecken förväxlingsbara endast om de avser varor av samma eller liknande slag.

Vid bedömning av ett känneteckens förväxlingsbarhet skall en helhetsbedömning göras, dvs. alla föreliggande omständigheter som inverkar på frågan om förväxlingsbarhet skall prövas (se NJA II 1960 s. 227).

I Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 (varumärkesdirektivet) anges att risken för förväxling måste bedömas mot bakgrund av flera faktorer, särskilt i hur hög grad märket är känt på marknaden, den association som det använda eller registrerade märket framkallar, graden av likhet mellan märket och tecknet samt mellan de ifrågavarande varorna eller tjänsterna.

Vid anpassning av varumärkeslagen till varumärkesdirektivet fann lagstiftaren att det inte förelåg behov att göra några ändringar i anledning av artikel 5 punkterna 1 och 3 i varumärkesdirektivet eftersom dessa i sak motsvarade bestämmelsen i 4 § första stycket (se prop 1992/93:48 s. 81). Direktivets precisering av förväxlingsrisken till att inbegripa risken för association mellan tecknet och varumärket återspeglas därför inte uttryckligen i varumärkeslagen, men lagen måste tolkas i överensstämmelse med direktivet och tillämplig EG-rättslig praxis.

Sedan ändringarna i varumärkeslagen genomförts har EG-domstolen i ett flertal avgöranden besvarat ett antal varumärkesrättsliga frågor som är av betydelse för förväxlingsbedömningen i förevarande mål, däribland i domen den 29 september 1998 i mål C-39-97 (Canon Kabushiki Kaisha ./ Metro-Goldwyn-Mayer Inc).

I Canon-domen har EG-domstolen gett uttryck för den s. k. produktregeln och angett att kravet på en helhetsbedömning av risken för förväxling innebär att det föreligger ett visst samspel mellan de faktorer som beaktas, däribland varumärkenas likhet och likheten mellan de varor eller tjänster som de täcker. EG-domstolen har vidare uttalat att varumärken som antingen i sig eller på grund av att de är kända på marknaden har hög särskiljningsförmåga åtnjuter ett mera omfattande skydd än varumärken med lägre särskiljningsförmåga och att det äldre varumärkets särskiljningsförmåga, särskilt omständigheten att det är känt, skall beaktas vid bedömningen av huruvida likheten mellan de varor eller tjänster som täcks av de två varumärkena är tillräckligt stor för att det skall uppstå en risk för förväxling. EG-domstolen uttalade också att det kan föreligga en risk för förväxling som avses i artikel 4. 1 b i direktivet om det finns en risk

att allmänheten kan tro att varorna eller tjänsterna i fråga kommer från samma företag eller i förekommande fall från företag med ekonomiska band (se även domen den 22 juni 1999 i mål C-342-97 Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH ./ Kliesen Handel BV).

Vad gäller särskiljningsförmågan finner Högsta domstolen liksom hovrätten att de av MAST åberopade undersökningarna visar att varumärkena Jäger och Jägermeister är inarbetade som kännetecken för spritdrycker. Såväl Jäger som Jägermeister får anses besitta, förutom en ursprunglig särskiljningsförmåga, en betydande förvärvad särskiljningsförmåga och varumärkena åtnjuter sålunda ett särskilt omfattande skydd.

Vad gäller varuslagslikheten avser kännetecknet Jägerbrännvin varor av samma slag som varumärkena Jäger och Jägermeister är registrerade för. Vid detta förhållande saknas skäl att närmare gå in på en bedömning av varuslagslikhet vid skydd genom inarbetning.

Vad gäller märkeslikheten mellan Jägermeister och Jägerbrännvin samt Jäger och det dominerande prefixet Jäger i Jägerbrännvin föreligger såväl språkliga som begreppsmässiga likheter och därutöver ljud- och ordbildmässiga likheter inte minst beträffande Jäger och prefixet Jäger.

Mot bakgrund av det anförda finns det en risk att Jägerbrännvin förväxlas med Jäger och Jägermeister på det sättet att omsättningskretsen kan tro att spritdryckerna kommer från företag med i vart fall ekonomiska band. Högsta domstolen finner sålunda att användningen av kännetecknet Jägerbrännvin

utgör intrång i rätten till varumärkena Jäger och Jägermeister.

Den fråga som tingsrätten uppställt som mellandomstema skall sålunda besvaras jakande.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Lars K Beckman, Munck, Lundius (referent), Lindeblad och Calissendorff

Föredragande revisionssekreterare: Bergkvist